

РЕШЕНИЕ

№ 692

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 14.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора ТАФРОВ, като разгледа дело номер **5471** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК)

Образувано е по повод жалба с вх. № 13468 от 05.06.2012 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от М. Г. Х., лишен от свобода в Затвора – [населено място], II – ра „Г“ група срещу мълчалив отказ на началника на централния затвор – [населено място] да го запознае с издаден от него административен акт, въз основа на който е наредено лишените от свобода „доживотен затвор“ в режим на „чужда делегация“ и настанени в I – ва група за периода 12.04.2013 г. – 16.05.2012 г. да провеждат престой на открито в каре № 4 в СЦЗ.

С жалбата се иска да бъде отменен мълчаливият отказ на началника на СЦЗ да отговори на подадена от жалбоподателя молба с рег. № 2273 от 14.05.2012 г. като незаконосъобразен. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се явява лично, конвоиран от Затвора – С. З. и с определения му за процесуален представил от САК – адв. С.. Поддържат жалбата, излагат доводи за нейната основателност, молят да се отмени мълчаливият отказ.

Ответната страна – началникът на Централния Софийски Затвор, редовно призован се явява лично, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Твърди, че мерките за сигурност във всеки затвор са от компетентността на неговия началник, като причините са изложени в представеното по делото писмо.

Представителят на СГП излага доводи за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: От данните по делото се установява, че на 14.05.2012 г. жалбоподателят е депозирал молба с вх. № 2273 по описа на Затвора – С., адресирана до ответника, с която е поставен въпроса защо лишените от свобода „чужда делегация“ провеждат своята дневна разходка за времето от 12,30 часа до 14,00 часа, вместо от 08,00 часа – 09,00 часа. От съдържанието на тази молба е видно, че социалният инспектор М. е уведомила жалбоподателя, че престоят на открито се извършва по нов график в т.нар. „маймунарник“. Върху тази жалба има поставени две резолюции: първата е от 14.05.2012 г. с текст „Г-жа М. за отношение“, а втората от 16.05.2012 „Графика и мястото са коригирани“. Под двете резолюции стои един и същ подпис. От данните по делото е видно, че ответникът не е отговорил на поставените въпроси от жалбоподателя.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети писмо на началника на затвора – [населено място] с рег. № 6306 от 03.12.2013 г. и вх. № 31955 от 05.12.2013 г. по описа на АССГ, в което е посочено, че предвид липсата на характеристични данни за лишените от свобода „чужда делегация“, осъдени на „доживотен затвор“, оценката за възможния риск от вреди за останалите лишени от свобода“, както и по повод на възникнал инцидент с лишен от свобода, осъден на „доживотен затвор“ в затвора [населено място], ответникът е дал устно разпореждане на старши инспектора по охрана да се предприемат засилени предпазни мерки спрямо лишените от свобода „чужда делегация“, осъдени на „доживотен затвор“, което да се изпълнява от надзорно – охранителния състав. Към материалите по делото е приет Правилник за вътрешния ред в местата за лишаване от свобода и затворническите общежития от закрит тип.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 – ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото жалбата с рег. № 2273 е подадена на 14.05.2012 г. по описа на Затвора С., срокът за произнасяне по нея е изтекъл на 28.05.2012 г., а жалбата срещу мълчаливия отказ е депозирана в Административен съд – София град на 05.06.2012 г., следователно е спазен срокът по чл. 149, ал.2 от АПК. Съдът е сезиран от процесуално легитимирано лице, поради което е допустима.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореният мълчалив отказ (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган (чл. 15 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража).

Жалбоподателят има правен интерес от оспорване на мълчаливия отказ, тъй като търсената информация е свързана извършването на други административни действия, които представляват законен интерес за него по смисъла на §1, т.2, б. „в“ от Закона за

администрацията. Административните действия на ответника са свързани с определянето на времето и мястото на престоя на открито на лишените от свобода „чужда делегация“, осъдени на „доживотен затвор“.

Съгласно чл. 15 от ЗИНЗС началникът на съответния затвор отговаря за спазването на законността в затвора или в поправителния дом; утвърждава планове за действия на състава в особени случаи; ръководи действията на служителите в кризисни ситуации, планира тематични проверки и лично осъществява контрол по носенето на постовата служба, организацията на охраната, състоянието и използването на охранителната техника, дейностите по реализиране на за възможния възпитателната работа; изпълнява функциите, възложени му с този закон или със заповед на министъра на правосъдието или на главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" и др. Следователно в неговата компетентност е определянето на графика и местата, където лишените от свобода престояват на открито, съгласно раздел VII „Ползване правата по режима“ от Правилника за вътрешния ред в затворите и затворническите общежития от закрит тип.

В хода на съдебното производство безспорно се установи, че няма издаван изричен писмен акт, с който се определя времето и мястото, където да се изпълнява престоя на открито на лишени от свобода „чужда делегация“, осъдени на „доживотен затвор“. Това е станало с устно разпореждане на началника на Затвора – С. до старши инспектора по охрана да се предприемат засилени предпазни мерки, което да се изпълнява от надзорния – охранителен състав. Поводът за това разпореждане е свързан с възникнал инцидент с лишен от свобода на „доживотен затвор“ в Затвора – [населено място], както и с обстоятелството, че по отношение на затворниците „чужда делегация“ липсват характеристични данни, за да се направи оценка за възможния риск от вреди за останалите лишени от свобода. Отделно от това с подаването на жалбата на Х., е актуализиран графика за престоя на открито.

Следва да се посочи, че съгласно чл. 21 от АПК административните актове представляват волеизявления, които могат да бъдат изразени в писмен вид, гласно или с конклюдентни действия, поради което след като ответникът устно е разпоредил засиления режим, то е налице мълчалив отказ по подадената от жалбоподателя жалба за запознаване с причините за промените в престоя му на открито, тъй като административния орган е имал възможността да го уведоми било устно или писмено за това.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира жалбата за основателна и като такава следва да се уважи, а оспореният мълчалив отказ да се отмени като неправилен и незаконосъобразен. Във връзка с отмяната на мълчаливия отказ, преписката следва да се изпрати на органа, който с писмен документ да предостави търсената от жалбоподателя информация.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 във връзка с чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на от М. Г. Х., лишен от свобода в Затвора – [населено място], II – ра „Г“ група, мълчалив отказ на началника на централния затвор – [населено място] да го запознае с издаден от него административен акт, въз основа на който е наредено лишените от свобода „доживотен затвор“ в режим на „чужда делегация“ и настанени в

I – ва група за периода 12.04.2013 г. – 16.05.2012 г. да провеждат престой на открито в каре № 4 в СЦЗ.

ИЗПРАЩА преписката на началника на Затвора – С. за предоставяне на исканата информация на М. Г. Х. в 14 дневен срок от получаване на препис от настоящия съдебен акт.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: